

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Apostolorum paupertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

tum, quod Magi Filio obtulerunt, cuius sciebat maiestatem nullis muneribus sat dignè posse honorari, neque mysteria, quæ eis significabant ignorauit: sed illico, quod accepit, pauperibus erogauit, ut D. Bonaventura alijque existimant. S. Antonini verba sunt: *Aurum sibi oblatum à Magis non modicum, prout decebat eorum regiam maiestatem, non sibi reseruauit in posterum, sed (ut dicebat deuotus Bernardus) pauperibus per Joseph dispersit.* Quid facis, ô Virgo, cur aurum das alijs? ipsa pauperes; mox iubeberis exulare; in Aegypto quis te alet? itineri aliquid reserua. quis seit quando reuersura sis ad notos & familiares? Et quid putas, numquam ægrotabit tuus Iosephus? numquam esuriat tuus Iesus? mille sunt humanæ vitæ casus, qui pecuniam exigunt. Cur aurum non seruas à regibus donatum? Brevis, & grauis est responsio. *A principio noui in corde meo, si esset Deo acceptabile, observare virginitatem, nihil umquam poscidere in mundo.*

S. Bonavent.
cap. Medit.
vit. Christi.
S. Antonin.
4. p. tit. 15.
cap. 32. §. 2.

Lib. 1. Renatus.
lat. S. Brigit.
c. 10.

Ita rex regum, & diuina Sapientia, ita Deus & Dei Mater, Regina Angelorum paupertatem amauerunt. Quid putemus Apostolos fecisse? quid Martyres, quid Confessores, quid Eremitas, quid tot sanctas Viduas & Virgines? quid Angelicos adolescentes & adolescentulas? quorum totum studium fuit, ut Christum imitarentur. De Apostolis omnibus loquens vertex Apostolorum Petrus ait: *Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te. Neque reliquerunt omnia dumtaxat, sed reliquerunt etiam ex voto.* Apostoli, inquit S. Thomas, intelliguntur vovisse pertinentia ad perfectionis statum, quando Christum, relictis omnibus, sunt secuti. Ex quo loco duo colliguntur. Primum est, si Apostoli in vovenda paupertate sunt secuti Christum, ergo & ille in eadem paupertate vovenda præcessit, tamquam perfectionis magister, qui illis specimen & exemplum dedit. Certè perfecta opum abnegatio ac abrenunciatio, non sit nisi per votum, per quod vovens non tantum præsentia, sed etiam futura bona, quæ habere potest, liberè à se abdicat. Præterquam, quod sit nobilissimus religionis actus, quo non tantum res & actus, sed etiam voluntas ipsa in totum Deo consecratur, ita ut rem nec habere, nec velle possit. Ob quas rationes probabilius est, Christum voto se ad paupertatem obstinuisse, ut cùm Medina, Caetano, & alijs docet Suarez & Salmeron.

Matth. 19. 27.
Luc. 14. 33.
S. Thom. 2. 2.
q. 82. art. 4.
ad 3.

Franc. Sus.
terz 3. p. q. 4.

disp. 20. sed. 2. ron, & ego fusiū ostendi, in lib. de Imitatione S. Pauli Apostoli.
 Salmeron. t. 5. Alterum est, Apostolos Euangelicorum consiliorum magis exemplum, quām verbo, magistros extitisse. *De terra*, inquit S. Augustinus, *suscitatius est* (Paulus) *super omnes diuites pauper, & de illo stercore erectus supra omnes populos opulentos ille inops, ut sedeat cum potentibus populi, quibus ait: Sedebitis super sedes duodecim, & sedem gloria hereditatis dans eis: Dixerant enim potentes isti: Ecce nos dimisimus omnia, & secutis sumus te. Hoc votum potentissimi voverant. Sed unde hoc eis, nisi ab illo, de quo hic continuo dictum est, Dans votum uenit?*

Videri potest Aluarus Pelagius, & Hieronymus Platus⁹, lib. 2. de planctu Eccl. c. 9. senex, quod persæpe sine calceis & tunica prodiret in publicum, Hieron. Plat. lib. 1. de bone stat. Relig. c. 20. Et Phocion Atheniensium dux misericordie extollebatur, quod ruris aut militiae nudus semper & absque calceis incederet, nisi frigus intolerabile incidisset; ita ut per iocum etiam milites intensem gelu significari, amictu Phocione, dicerent, teste Plutarcho, Et Cicero ait: *Audisse te arbitror, Scipio, hoffes tuus auitus Massinissa qua faciat hodie nonaginta annos natus: cum ingressus iter pedibus sit, in equum omnino non ascendere; cum equo, ex equo non descendere, nullo imbre, nullo frigore adduci, ut capite opero sit, summam in eo corporis siccitatem: itaq; exequi omnia regis officia, & munera. Huius tales, vel ob corporis ita assueti duritiem, vel ob vanum populi plausum, neque capite, neque pedibus tecti incesserunt; Apostoli id ex mandato Christi, ex amore paupertatis factitarunt. Illis enim dictum est: Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris: non peroram in via, neque duas tunicas, neque calcentia, neque virgam. Etiam hoc igitur, Christi imitatione, fecerunt. Nonnulli putant, non omne genus calceamenti, sed illorum tantum calceos à Domino prohibitos, qui totum pedem tegerent; sandalia autem, quæ soleæ erant, solamq; tegebant plantam, concessa esse. Aliqui existimant, duo paria calceorum, alterum indefectum, sicut duas tunicas Christum vetuisse; ne in futurum solliciti essent. Sed mihi prior sententia probabilior viderur; est enim concordia Euangelistarum, & paupertati Apostolorum conuenientior. Itaque semitempti incedebant. Qualibus autem vestimentis?*

Matth. 10. 9.

S. Augustin. lib. 2. de confessi Euang. c. 30. S. Hier. in cap. 10. Matth.

vestimentis, quām vili materia vñ sint, & picturæ, & reliquiæ illorum declarant. Cibos quoque non lautos eis apponebat Christus, qui eis, etiam post resurrectionem, exacto magno pescationis labore, exiguum conuiuum apparauit. *Vt enim descenderunt in terram, viderunt prunas positas, & pescem superpositum, & panem.* Ioan. 21. 9.
 Denique propriam habitationem nullam habuerunt; sed, instar mendicorum, vbiique & nusquam, domi fuerunt; totusque mundus & exilium & patria illis extitit. De S. Pauli paupertate, in citato libro multa dixi. Illud hīc addendum est, quod S. Antoninus, in sexto gradu paupertatis, ex Alberto, his verbis indicat: S. Antonius
Sextus, omnia dare, semet ipsum relinquere, & ultra hoc laborare manus, ut tribuat necessitatem patienti, ut fecit Paulus; qui laborabat c. 32. § 2.

manibus suis, ut ipse dicit ad Corinthios, ut sibi & socijs subueniret. Et quamuis manuum labore sibi & alijs victum quæreret; tamen & illud dixit: Usq; in hanc horā & esurimus, & sitimus, & nudis sumus, 1 Cor 4. 11.
& colaphis cedimus, & instabiles sumus. Vbi omnia pauperum incommoda recensuit; famem, sitim, nuditatem, despectum, denique & defectum habitationis, ait enim instabiles sumus, certam secundum se dem non habentes.

Apostolis tempore proximi, erant proximi & virtute. Nam primævi fideles, etiā coniugati, volebant vt plurimum paupertatem. De ijs enim testatur D. Lucas ita: *Erant perseverantes in doctrina* Act. 2. 42.

Apostolorum, doctrina autem Apostolorum non erat tantum de præceptis, verū etiam de consilijs Euangelicis. Sed longè clariū id docetur historia Anania & Sapphiræ. Ananias enim dicitur, frandasse de pretio agri, conscientia uxore sua. Quæ fraudatio furtum, Act. 5. 1.
immō sacrilegium rei Deo dicatae nominatur à SS. Patribus: quia vel disertè voverat, vel certè professus erat verbis, aut ipso facto plenam bonorum, & pretij eorum venditorum abdicationem. Itaque non solo mendacio, aut hypocrisi peccauit, quod scilicet simularet se dare totum, cùm daret partem tantum. Certè si frandauit, fraus non in propria, sed aliena re potuit committi, & si votum violauit, necesse est, eum paupertatem promisisse. Violasse autem votum, disertè affirmat S. Augustinus inquiens: Dum ex eo, S. Augustinus
quod promiserat, partē subtraxit, sacrilegij damnatur & fraudis. Sacrif. 27. de
legij, quod Deum in pollicitatione fefellerit, Fraudis, quod integris mu-
verb. Apost.
neribus,

VII.